

ע"פ 63003/05 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בבאר שבע

11 בספטמבר 2019

עפ"ג 63003-05 פלוני נ' מדינת ישראל
בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אליו ביתן
כב' השופטת גילת שלן
כב' השופט גיל דניאל
פלוני המערער:
 נגד מדינת ישראל המשיבה:

פסק דין

המערער הורשע על פי הודהתו במסגרת הסדר דיןוי, בעבירות של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה סתם של בן זוג ושתי עבירות אiomים.

כתב האישום שבעובdotio הודה המערער מתאר כי בתקופה הרלבנטית ניטשו ויכוחים בין המערער ואשתו על רקע חסדו של המערער שאשתו מקיימת קשר רומנטי עם גבר אחר, שהזהדמנות מסוימת האשה אישרה זאת. בתאריך 1.3.17 בסביבות השעה 22:00 המערער ואשתו התווכחו ותווך כדי כך המערער תקף את אשתו בכך שיטר על פניה - וגרם לה חבלה - ודחף אותה לתוך חדר השירותים בביטם. לעומת מספר שניות, בסביבות השעה 00:30, המערער אחז את אשתו בחולצתה, גירר אותה ממיטהה דרך הסלון לעבר המרפסת, הצמיד אותה למעקה המרפסת של ביתם הנמצא בקומת ה-16 של הבניין, וכשהיא אוחזת בחזקה במעקה המרפסת, אמר לה באים "על התנהגותם כמו שלך סוקלים אנשים באבנים או שאפשר לזרוק אותך מקומת 16, אולי תעשי את זה לבד". המתлонנת פחדה ואמרה למערער כי הוא אדם מפחד וביקשה ממנו שייעזב אותה. במהלך האירוע המתואר סימן לאשתו להתקרב אליו וכשהיא עשתה זאת הוא אמר לה, בהתייחסו לגבר שאתו האשה נמצאת בקשר, "אני אהרוג אותו".

התביעה טענה למתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל- 18 חודשים מאסר בפועל וביקשה להטיל על המערער מאסר ברף הגבהה של המתחם לצד ענישה נלווה. ההגנה טענה לביטול הרשות המערער ולחלופין לחריגת ממתחם העונש הולם שנטען על ידי התביעה, משיקולי שיקום המערער.

שירות המבחן הגיע לבית המשפט מספר תסקרים על המערער ובסופו של דבר המליץ לבטל את הרשות המערער, לחיבב את המערער בביצוע שירות לתועלת הציבור ולהעמיד את המערער ל מבחן.

בית המשפט התייחס לערכיהם החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות של המערער, למידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, וקבע שמתחם העונש הולם למשטי המערער נע בין מספר חודשי מאסר שניית לשאת בעבודות שירות לבין 18 חודשים מאסר בפועל; דחה את בקשה ההגנה לבטל את הרשות המערער; והטיל עמוד 1

על המערער 4 חודשים מסוג פשע, 4 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירות אלימות מסווג עוון, פיצוי למתלוננת בסך 5,000 ל"נ, וחתימה על התcheinות להימנע מעבירה.

ב"כ המערער טוען, כי נסיבות העניין ונתווי המערער מצדיקים לבטל את הרשותו בדין. לטענותו, מעשי המערער אינם בדרגת חומרה גבוהה, שכן מדובר מתרחש אחד שהתרחש ברקע הקינטור שחווה המערער שנודע לו שאשתו מקיימת קשר עם אחר, והפגיעה שנגרמה במסגרתו לאשת המערער הינה מינורית. וההרשעה בדין, לאדם בגין של המערער, שאינו לו הרישה קודמת, העוסק ככלל משנה בעבודות המבצעות במתכונים בטחוניים, עלולה לפגוע בפרנסתו באופן בלתי מיידי. לחילופין, טוען, כי יש להקל בעונשו של המערער אשר בין היתר שיתף פעולה עם שירות המבחן ושזה בתנאים מגבלים במשך שנה וחצי, ולאחר האירוע התגרש מאשתו והוא עצמה ביקה שלא להחמיר אותו.

ב"כ התביעה סומכת את ידיה על גזר דין של בית המשפט كما, טוענת כי הוא מותאם לנסיבות ומאוזן ואף מקל עם המערער, ומבקשת שלא להתערב בו.

שכלנו את מכלול הנ吐נים והנסיבות הנוגעים לעניין ושמענו את טיעוני הצדדים ובאנו למסקנה שדין הערעור להידחות.

באשר להרשעה-

נקודת המוצא הינה, שאדם שנקבע לגביו כי ביצע עבירה, מושרע בדיון. זו הדרך לבטא את הפסול שבמקרה; הרשעה כרוכה בהטלת סטיגמה במורשע, מהוות מרכיב מרכזי בהרעתה לפרט ולציבור; וכלל זה תורם לאכיפה אחדה ושוויונית.

הימנעות מהרשעה היא תוצאה חריגה, השמורה למקומות מיוחדים ויוצאי דופן בהם העבירה לפי טיבה מאפשרת לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באינטרסים הכרוכים בהרשותה בהליך פלילי, והרשעת הנאשם תפגע קשות בשיקומו ובאפשרות התעסוקה שלו.

מקרה זה איננו יכול את התנאי הראשוני, הבסיסי, לאו הרשעה, הנוגע לטיבה של העבירה. ב"כ המערער מתמקד בטיעונו בסטריה שستر המערער על פני המתלוננת וטען כי מעשה זה אינו עומד ברף הגבהה של עבירות האלימות והוא יכול לסבול או הרשעה בדיון. ואולם, מבלי לגרוע מחומרת מעשה זה כלפי עצמו, הרי שהמעשה הנוסף של המערער, אשר משך את אשתו ממיטה בשעה אחת וחצי בלבד, גורר אותה עד למעקה מרופסת ביום שביקומה ה-16, ואיים עליה ב擢חה קשה, בעצם התנהגותו מטילת האימה ובאמירת דברים שיכלו לנטווע בלביה פחד ממשי שהוא עומד לזרוק אותה מהמרפסת החוצה, קשה וחויר מאוד והוא בוודאי אינו יכול לסבול או הרשעה. בנוסף לכך, הטענה על פגיעת הרשעה בפרנסת המערער, אינה מבוססת ואינה משכנעת. הדברים כתובים במסמך שהציג המערער בעניין זה כללים ואינם מבוססים על מידע מוצדק, ומכל מקום, כפי שבית המשפט קמא קבוע, עומדות בפני המערער אפשרויות תעסוקה נוספות.

עבירות האלימות בכלל, נתפסות כעבירות חמורות והענישה המוטלת עליו מותאמת לכך. עבירות האלימות בתחום המשפחה הן בעלות חומרה מיוחדת, הנובעת מהמאפיינים הייחודיים של המסתגרת בה מבוצעות העבירות ושל העבריין והקרבן ויחסיו הגומלין ביניהם, ובהתאם לכך מדיניות הענישה לגבייה היא של החמרה.

דברים שכתבה השופטת פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 11/10/07, פסקה 7) מתארים היטב את מרכיבות הסוגיה ואת האינטרסים הכרוכים בה, המצדיקים החמרה בענישה:

"**מעשי אלימות** בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרוו יחסוי אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום המשפחה ל行动ה העומדת בנגד עמוֹק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערו הכוחות הם גדולים במיוחד באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות בתחום המשפחה, נגישותם של קרבענות העבירה למערכות המשפטית או למערכות הסיעוד האחרות היא עניין מורכב וקשה, הטען רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות בתחום המשפחה במהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מיד מחמיר לעבירות אלימות בתחום המשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חרשי יישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.."

בסוף דבר על העונש להلوم את חומרת מעשה הנאים בנסיבותו ואת מידת אשמו של הנאים. כאן, התנהגות המערער בחלק השני של האירוע - הקשור למעקה המרפא - חומרה ומסוכנת והגם שבסטו של דבר היא לא גרמה לפגעה בגוף, היא בהחלט יכולה להשיטים באסון. באספקט לריה זו, העונש שהוטל על המערער רחוק מלהיות חמוץ. אדרבא, הוא מבטא התחשבות רבה - אולי רבבה מדי - במערער.

נוכח האמור, הערעור נדחה. על המערער להתייצב לנשיאות מסטו ביום 19.07.21 בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז דרום של שב"ס במתחם בתיה הכלא בבאר-שבע.

מציאות בית המשפט תעביר את פסק הדין למשרדי הממונה על עבודות השירות.

**ניתן והודיע היום ז' תמוז תשע"ט,
10/07/2019 במעמד הנוכחים.**

אליהו ביתן, סגן נשיאה
גילת שלו, שופטת

גיל דניאל, שופט